29/04/2021

“Ανάμειξε το αίμα του Χριστού με το δικό του αίμα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Υψίστη των θυσιών των Χίων Κληρικών, κατά τις ημέρες των Σφαγών, υπήρξε εκείνη του Εθνομάρτυρος Ιερέως του Ιερού Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Βροντάδου π. Σταματίου Χαρτουλάρη. Αυτός εγεννήθη στην ενορία αυτή και ιεράτευσε, μεσήλιξ περίπου, στο Ναό του μεγαλομάρτυρος Αγίου, κατά τους χρόνους της Επαναστάσεως, διατελών και ιερατικός προιστάμενος του Ναού. Ιεροπρεπής και καλλίφωνος, διεκρίνετο για την ευσέβειαν και τον ζήλον του προς την θρησκείαν.

Κατά την Μ. Πέμπτην, 30 Μαρτίου 1822, όταν η τουρκική αρμάδα παρέπλεε τα παράλια του Βροντάδου, βομβαρδίζουσα και ενσπείρουσα τον πανικό στους

επαναστατήσαντες κατοίκους, ο ευλαβής αυτός Ιερεύς ελειτουργούσε στο Ναό, μόνος, μη δεχόμενος να διακόψει την λειτουργία πριν από το τέλος της. Αλλα δεν παρήλθε πολύς χρόνος και οι Τούρκοι, που ευρίσκονταν μέσα στο φρούριο, πήραν θάρρος, άνοιξαν τις πύλες και όρμησαν εναντίον των Χριστιανών. Μία ομάδα από τους εξελθόντες Τούρκους με αρχηγό τον Χουσείν Βεζυράκη (Κανταρτζή), ιδιοκτήτη αγροκτήματος κοντά στον χείμαρρο Αρμένη, κατευθύνθηκε προς τον Βροντάδο. Αφού καθ' οδόν ελεηλάτησε και κατέκαυσε τις εγκαταλελειμμένες οικίες, έφθασε στον περίβολο του Ναού του Αγίου Γεωργίου, προ της Ωραίας Πύλης του οποίου, ατάραχος, ο παπα Σταμάτης Χαρτουλάρης ανεγίγνωσκε το Ευαγγέλιον του Νιπτήρος. Οι αιμοσταγείς τύρρανοι εισέβαλαν με γυμνά ξίφη στο Ναό και, βλέποντες τον Ιερέα να συνεχίζει με δάκρυα στα μάτια την ανάγνωση του ιερού Ευαγγελίου, ορμούν, με ύβρεις και λύσσα, εναντίον του. «Νταχά σολιορσούν Γκιαούρ» φωνάζουν και, με τα λόγια αυτά, τον αρπάζουν από τις τρίχες της κεφαλής, τον κτυπύν με τα ξίφη, του κόβουν την γλώσσα, τον ποδοπατούν και, αφού τον ετυράννησαν, τον έσυραν αιμόφυρτο εντός του Ιερού Βήματος και τον απεκεφάλισαν επί των βαθμίδων της Αγίας Τραπέζης, κάτω από την οποία, σπαράσσουσαν ακόμη, έκρυψαν την κεφαλήν του. «Γίνου πιστός άχρι θανάτου και δώσω σοι τον στέφανον της ζωής». Οι δήμιοι, αφού ελεηλάτησαν τον Ναό, τον έκαυσαν, με αυτόν δε απετέφρωσαν και τα λείψανα του μάρτυρος Ιερέως.

Μετά την παλινόστηση των Χίων από την Σύρο και τα άλλα νησιά στα οποία είχαν

καταφύγει για να σωθούν από την σφαγή, οι κάτοικοι του Βροντάδου, ανασκάπτοντες τα ερείπια του Ναού, βρήκαν ημίκαυστη την τίμια κάρα του μάρτυρος Ιερέως η οποία φυλάσσεται σήμερον εις το Ιερόν Βήμα του Ναού εντός απλού κιβωτίου.

Πάνω σε αυτήν ο Αρχιμανδρίτης Στέφανος Τσιχλής, προιστάμενος του Ναού, αργότερον έγραψε: «Η πάνσεπτος Κάρα του νέου Ιερομάρτυρος Σταματίου Πρεσβυτέρου της Εκκλησίας Αγίου Γεωργίου Βροντάδου της Χίου, ευρόντος φρικτόν μαρτυρικόν θάνατον εν αυτώ τω Ναώ υπό των απίστων Αγαρηνών εν ω ετέλει την Θείαν Μυσταγωγίαν, μη θελήσαντος να την αφήση ατελείωτον εν γνώσει του μέλλοντος τέλους αυτού 1822».

Για τον μάρτυρα τούτον Ιερέα ισχύουν τα εξής των Ιερών της Εκκλησίας μας Κανόνων: “Εάν τον λειτουργόν επιπέσωσιν εχθροί ή αλλόφυλοι ή αιρετικοί και φονείς και δεν δύναται να τελειώση την θείαν λειτουργίαν πρέπει να συστείλη τα Άγια, διά να μη μείνωσιν εις χλεύην και εμπαιγμόν εκείνων των ληστών. Αυτός δε θέλει φύγει αν δύναται. Εάν δε μείνη κρείττον είναι, και αν φονευθή, ως μάρτυς στεφανούται”. (Ιερά Ανθολογία, έκδοσις Γ΄, Περί των σεπτών και θείων επτά Μυστηρίων της εκκλησίας υπό Δανιήλ Γεωργοπούλου της εν Δημητσάνη Σχολής, σελ. 92, εγκριθείσα υπό Ανδρούσης Ιωσήφ, Ταλαντίου Νεοφύτου, Τριπόλεως Δανιήλ, και Καλλινίκου Καστόρχη).

Το γεγονός αυτό αναμνήσθηκε σήμερα η Ιερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρών και

Οινουσσών στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Βροντάδου κατά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου, μετά του Εφημερίου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ιωάννου Κοντού και του Αρχιδιακόνου π. Αποστόλου Λάρδα, ενώ έψαλαν ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού κ. Βασίλειος Χαμέτης και ο Λαμπαδάριος του Ιερού Ναού κ. Πέτρος Μαθιούδης.

Στο κέντρο του Ιερού Ναού είχε τοποθετηθεί για προσκύνηση η τιμία κάρα του Ιεροεθνομάρτυρος. Το Ευαγγέλιο ανέγνωσε μετά συγκινήσεως ο Αρχιερεύς και κατά τον θεολογικό και εθνικό λόγο του συνέδεσε τον σταυρικό θάνατο του Χριστού με την ιερωσύνη και το μαρτυρικό εν ώρα λατρείας θάνατο του Ιερομάρτυρος Σταματίου, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί στην εθνική διάσταση του γεγονότος «Η ελληνική σημαία υφάνθη επάνω στα ματωμένα άμφια του Αγίου και ο Θεός υπέγραψε την ελευθερία της Ελλάδος βουτώντας τον κονδυλοφόρο του στο μαρτυρικό αίμα του Αγίου• από δε τον πυρποληθέντα και καέντα τότε Ναό, ωσάν από την φλεγομένη και μη καιομένη βάτο ανεδύθη ο σημερινός μεγαλοπρεπής και λαμπρός Καθεδρικός μας Ναός, σύμβολο της ευλογίας του Τριαδικού Θεού σ’ ολόκληρο τον κόσμο αλλά και πηγή ακένωτης προσφοράς στους εθνικούς αγώνες».

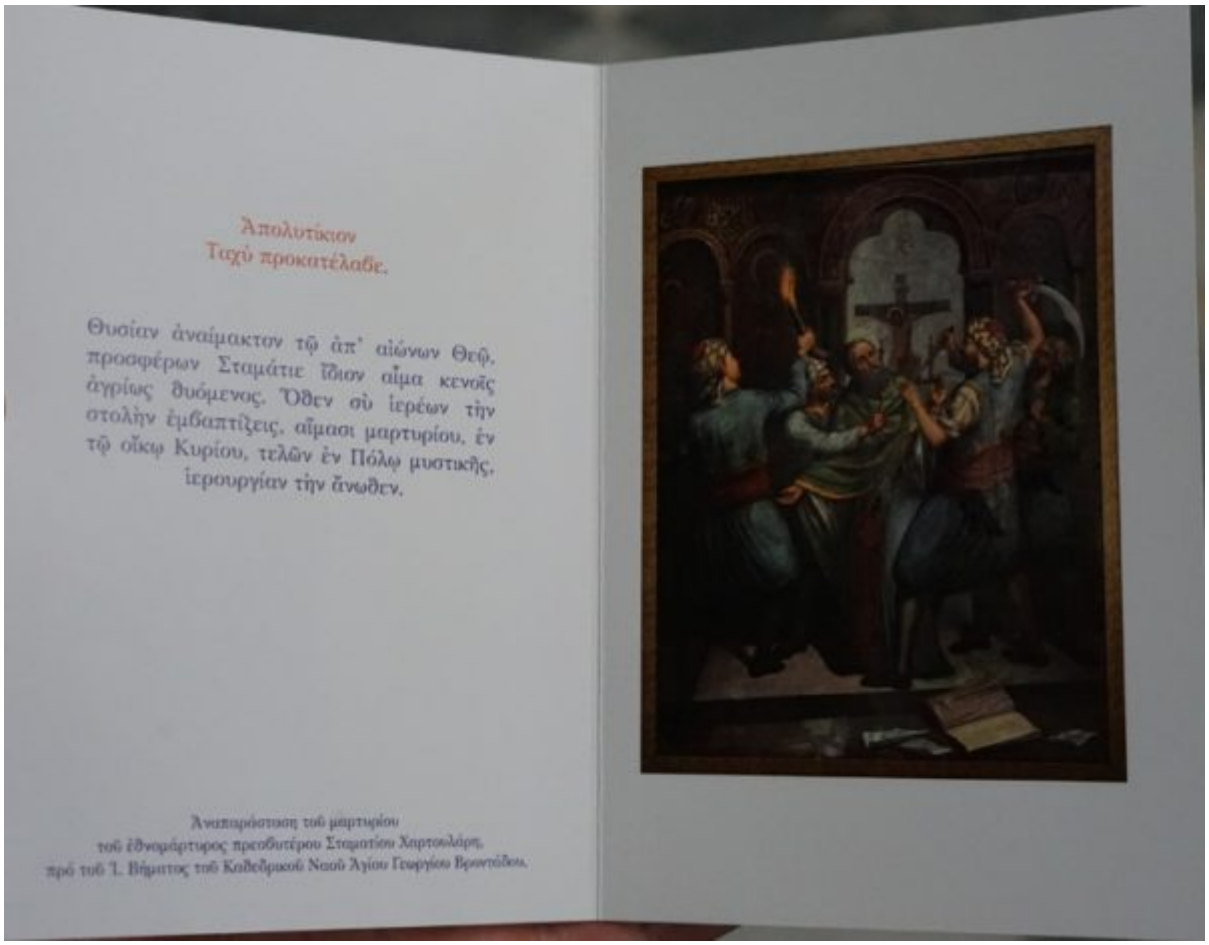

Στη Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών προσηύχοντο ο Διοικητής της ΑΕΝ Πλοιάρχων Οινουσσών κ. Δημήτριος Κλουμάσης, Πλωτάρχης Λ. Σ., η Υποδιοικητής κ. Δέσποινα Πυργιανιάν, Υποπλοίαρχος Λ.Σ., ο Πρόεδρος του Φιλοπροόδου Ομίλου Βροντάδου κ. Πολύδωρος Στείρος και παιδιά από την Κατασκήνωση της Ιεράς Μητροπόλεως ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ευλογημένες θρησκευτικές και δοξασμένες εθνικές στιγμές που διδάσκουν και εμπνέουν την ελληνική νεότητα.